

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΑΒΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΑΡΗ
1885.

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΤΗΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΤΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΗΣ	ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν . . . . Δο. Ν. 20.	Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
» » Ἐσωτερικὸν . . . . » » 15.	Ὁδὸς Παναχαιῶν
» τοῦς κ.κ. Φοιτητάς . . . . » » 8.	ΑΡΙΘΜΟΣ Β

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ἱατρικαὶ ἀναμνήσεις ἐπὶ τῆς μολυσματικότητος ἢ μὴ τῆς
φυματιώσεως ἐν γένει καὶ ἰδίως τῆς πνευμονικῆς, ὑπὸ Χ. Π. Κορύλλου (ἐν
Πάτραις). (Τέλος). — Περὶ τῶν αἰτίων τῆς κινητικῆς ἀταξίας. — Γενικὴ ἐπι-
φυσι τῶν περὶ τοῦ ἀσθματος θεωριῶν. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων
Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Μονάχῳ). (Συνέχεια). — Θεραπεία τῆς βλενορροίας
δι' ἐγγύσεων θερμοῦ ὕδατος. — Εἰδοποιήσις διευθύνσεως. — Εἰδοποιήσεις. —
Παρορμήματα. — Βιβλιογραφικὸν δελτίον.

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ἐπὶ τῆς μολυσματικότητος ἢ μὴ τῆς φυματιώσεως ἐν γένει
καὶ ἰδίως τῆς πνευμονικῆς.

ὑπὸ Χ. Π. ΚΟΡΥΛΛΟΥ (ἐν Πάτραις).

(Συνέχεια. ὄρα σελ. 273).

- 10) Τῆς συζύγου τούτου ἀδελφῆ ὑπανδρευθεῖσα ἐγκαθθα, διότι κατή-
γετο ἐκ Χίου, ἀπέκτησεν 6 τέκνα, ὧν τὰ μὲν δύο ἀπεβίωσαν ἐκ φυμα-
τιώσεως τῶν πνευμόνων ἐν ἡλικίᾳ 20 καὶ 25 ἐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ μέλη
τῆς οἰκογενείας ταύτης μετὰ τῶν γονέων ἔχουσιν ἄχρι τοῦδε ὑγιᾶς.
- 11) Ὁ Γεώργιος Σ. ἀπέκτησεν ἐκ τῆς συζύγου αὐτοῦ, θανούσης ἐκ φυ-

ματιώσεως τῶν πνευμόνων, δύο θυματέραι, ὧν ἡ μὲν ἀπεβίωσεν ἐκ τῆς αὐτῆς νόσου ἀγαθός, ἡ δὲ ἑτέρα, ἀφοῦ ὑπανδρευθεῖσα, ἐγένετο μήτηρ δύο θυγατέρων, αἵτινες ἀχρι τῆς ὄρας ἔχουσι καλῶς. Ὁ δὲ πατήρ (ὁ Γεώργιος), μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐλθὼν εἰς δεύτερον γάμον, οὐδὲν μὲν ἕτερον τέκνον ἀπέκτησε, καθὼς προβεβηκυῖα τῆς β'. αὐτοῦ συζύγου, ἀπέθανε δ' ἐν γήρατι βλαβῆ οὐχὶ ἐκ φυματιώσεως.

12). Ὁ Δημήτριος Ν. ἔσχε σύζυγον ἐκ φυματικῆς οἰκογενείας, ἧς πολλὰ τῶν μελῶν ἀπεβίωσαν ἐκ φυμ. τῶν πνευμόνων, ἐκ τῆς συζύγου ταύτης ἔσχε 5 τέκνα, ὧν δύο μὲν ἄρρενα ἀπεβίωσαν ἐκ τῆς αὐτῆς νόσου (τὸ ἐν τούτων ἦν ἐκ νεοαρῆς αὐτοῦ ἡλικίας χρονίον, ἐνεκεν χρονίας φλεγμονῆς τοῦ κατ' ἰσχύν ἄρθρου τοῦ μηρικοῦ ὀστέου), τὸ δὲ τρίτον ἄρρεν (ζῆ εἰσέτι, πλὴν ἐπισφαλοῦς υγείας, καθὼς ὑποστάν ἀλλεπαλλήλους αἰμοπτύσεις. Αἱ δὲ θυγατέρες ζῶσιν εἰσέτι υγιεῖς, ἡ μὴ μάλιστα ἕγγαμος καὶ μήτηρ πολλῶν καὶ υγιῶν τέκνων. Ὁ τε πατήρ καὶ ἡ μήτηρ τῶν 5 τούτων τέκνων ἀπεβίωσαν ἐκ φυματιώσεως τῶν πνευμόνων. Ἡ οἰκογένεια τοῦ πατρὸς ἦν γινώριζω καλλίστη, οὐδὲν ἔσχε ἕτερον ἄτομον παθόν νόσον τοιαύτην, ἢ ἀνόλογον ταύτην γινώριζω ὅμως ἐπίσης καλῶς ὅτι ὁ Δημήτριος Ν. διοικητικὸς ὑπάλληλος, ἦν ἐκδοτός εἰς πικροσιδεῖς καταχρήσεις καὶ εἰς ταύτας ἀποδίδουσιν οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ τὸν θάνατόν του.

Ἐξ ἀπασῶν τῶν ἀνωτέρω μνημνευθεισῶν περιπτώσεων, μόνον κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπεβίωσαν ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι ἐκ τῆς αὐτῆς νόσου, χωρὶς ὅτι τούτων νὰ κατάρχηται ἐκ φυματικῆς οἰκογενείας. Πιστεύω ὅτι ἡ μόνη αὕτη περίπτωση δὲν ἐπαρκεῖ ἀπεικονί τισούτων ἄλλων, ὧν τὰς πλείστας συντομίας χάριν παραλείπω, ν' ἀποδείξῃ τὸ μεταδόσιμον τῆς νόσου ταύτης διὰ συγχρωτισμοῦ. Οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐν ταῖς ἐμαῖς σημειώσεσιν εἶδον, οὐδ' ἀπὸ μνήμης ἐνθυμοῦμαι, ἧτις νὰ μαρτυρῇ περὶ τῆς κολλητικότητος τῆς φυματιώσεως.

Τὰς δὲ τρεῖς ἐπομένους περιπτώσεις παρατίθημι ὡς λίαν περιέργου μαρτυρούσας ὅτι πολλὰ ἄτομα, ἐκ φυματικῶν οἰκογενειῶν καταγομένα, καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον υγιῆ, μεταδίδουσι τὴν νόσον εἰς τὰ ἐκυτῶν τέκνα, ἄτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποθνήσκουσιν ὑπὸ φυματιώδους μνημηγίτιδος, καὶ φυματιώσεως τῶν πνευμόνων.

13). Ὁ Α. Π. ἔσχε τεσσαρὰς ἀδελφούς, ὧν οἱ μὲν τρεῖς ἀπεβίωσαν ἐκ φυματιώσεως τῶν πνευμόνων, ὁ δὲ τέταρτος ἐδολορονήθη νέος, εἶχεν ὅμως ὑποστῆ ἀλλεπαλλήλους αἰμοπτύσεις. Ὁ πατήρ αὐτῶν ἀπέθανεν ἐνωρίτατα, δὲν γινώριζω ὅμως καὶ ἐκ τίνος νόσου, ἡ δὲ μήτηρ ζῆ υγιῆς. Ὁ ἐπιζῶν Α. πεντήκοντοῦτης περιῖου, νέος ὧν ὑπερῆστησεν ἐν τῇ στρατῷ πολλὰ εἶη, εἶτα δὲ ἐν τοῖς τελωνεῖσιν ὡς τελωνοφύλαξ, ὡς τε μακρὰ τῆς οἰκογενείας του ζῶν, μετέβλε διεκίταν. Νυμφευθεὶς πρὸ ἐτῶν καὶ λαβὼν σύζυγον ἐξ υγιῶς οἰκογενείας, ἀπέκτησε πολλὰ τέκνα, ἄτινα

πάντα ἀπεβίωσαν κατὰ τὰ πρῶτα τῆς ζωῆς αὐτῶν ἔτη ὑπὸ φυματιώδους μνημηγίτιδος προσβληθέντα.

14). Ἡ κ. Γ. τὸ μόνον λείψανον πολυμελοῦς οἰκογενείας, θανούσης ἐπάσης ἐκ φυματιώσεως τῶν πνευμόνων, ἦλθεν εἰς γάμον μεθ' ὑγιεστάτου ἀνδρὸς καὶ ἐγένετο μήτηρ 4 τέκνων, ὧν τὰ μὲν δύο θήλας, καίπερ λεπτοφυστάτα, ἔχουσιν ἀχρι τοῦδε υγιῶς (ἡλικίας 13 καὶ 17 ἐτῶν), τὰ δὲ δύο ἄρρενα, ἀφοῦ μέγρι τοῦ πέμπτου τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτους δὲν ἠδύναντο νὰ ὀρθοποδήσωσιν, ἦσαν δὲ καὶ περιορισμένης διανοίας, ἀπεβίωσαν ἐν Ἀθήναις, ἐνθα μετήνεχθῆσαν πρὸς θεραπείαν. Ἡ μήτηρ αὐτῶν ἀχρι τῆς ὄρας εἶναι υγιῆς.

15). Ὁ Π. Α. οὐδὲν ἀδελφοὶ ἀπέθανον ἐκ φυματιώσεως τῶν πνευμόνων (ἀπώλεσεν δὲ καὶ ἕτερούς ἀδελφούς καὶ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχὶ ἐν Πάτραις, διόπερ ἀγνωστος ἐμοὶ ἡ νόσος ἐξ ἧς οὗτοι ἔθανον), εἶναι ἀπὸ υγιεστάτου καὶ ἕγγρατέστατος. Ἐλθὼν πρὸ ἐγῶν εἰς γάμον μετὰ νεάνιδος ἐξ υγιεστάτης οἰκογενείας καταγομένης, ἐγένετο πατήρ 4 τέκνων, ὧν τὰ μὲν τρεῖς ἀπεβίωσαν ἐν ἡλικίᾳ 1 — 2 ἐτῶν ἐκ φυματιώδους μνημηγίτιδος, παρουσιασθέντα πρότερον ἅπαντα τὰ φαινόμενα τῆς ἀτελοῦς διάπλασεως τῶν ὀστέων καὶ ἰδίως τῶν τοῦ κρανίου, τὸ δὲ δ' ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 40 μόλις ἡμερῶν ἐξ ὀξυτάτου βρογχικοῦ κατάρρου.

Ἀνεκλόγητος περίπτωση ἠδυνάμην νὰ δημοσιεύσω καὶ ἄλλας, ἀλλ' ἀρκοῦμαι εἰς τὰς ἀνωτέρω τρεῖς πρὸς οἰκονομῆν χώρου. Πῶς δὲ δύνανται νὰ ἐξηγηθῶσιν αἱ τοιαῦται διὰ τὸν καὶ ἐπαναλήψαι τῆς νόσου εἰς τοὺς ἐκγονοὺς τῶν ἐκ φυματικῶν οἰκογενειῶν καταγομένων; Κατ' ἐμὲ, ὅπως δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ὁμοίότης τῶν τέκνων οἰκογενειῶν τινῶν οὐχὶ πρὸς τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα, ἢ τὸν θεόν κ.τ.λ. Ἄς πρὸς δὲ τὸν τόπον τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου ἀπὸ τῶν γονέων εἰς τὰ τέκνα μοὶ φαίνεται κατὰ τὸ ἤμισυ μόνον ἐπαρκῆς ἡ τοῦ συναδέλφου κ. Θεοφάνιδου ἐξηγήσις τῆς διὰ μεμολυσμένης πρώτης βλῆς (αἷματος) κατασκευῆς τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ τέκνου, διότι τοῦτο εἶναι ὁλοτάτον ὁσέως πρόκειται περὶ μητρὸς φυματικῆς, ἧς τὸ αἷμα, ἐξ οὗ κατασκευάζεται ὁ ὄργανισμὸς τοῦ ἐμβρύου, εἶναι μεμολυσμένον ἀλλὰ προκαμιμένου περὶ υγιοῦς μητρὸς, ἐπιζώσης μετὰ τὸν θάνατον τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ ἀποκτώσης ἕτερα ὑγιεστάτα τέκνα ἐκ δευτέρου γάμου, πὶ δύναται νὰ εἴη ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τῶν ὑλικῶν ἐξ ὧν κατασκευασθῆσαν οἱ ὄργανισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν γενεῶν; Ὡστε ὁσέως ἡ μήτηρ τυγχάνει υγιῆς, τὸ μόλυσμα ὑπάρχει ἐν τῷ σπερματικῷ ζωῆφί, ὡς καὶ ὁ σφυλιδικὸς ἴσος, εἶναι δὲ τοσαύτον δραστήριον ἐν τοιαύτῃ ἀσταθμῆτῳ καὶ μόλις νοητῇ ποσότητι, ὡς τε δύναται νὰ μολύνη ἅπαντα τὸν διὰ τοῦ υγιοῦς μητρικοῦ αἵματος κατασκευασθέντα ὄργανισμὸν τοῦ ἐμβρύου καὶ μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἢ ὀλίγων ἐνιαυτῶν νὰ ἐπενέγκῃ τὸν ὄλεθρον οὐ μόνον εἰς τὸ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΘΜΑΤΟΣ ΘΕΩΡΙΩΝ.

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

(ἐν Μονάχῳ).

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 280).

Ἡ δὲ χημικὴ σύνθεσις τοῦ ἐν τῷ παροξυσμῷ ἐκπνευμένου ἀέρος, ὅστις παρὰ τοῦ Viancl-Grand-Maraix Heurtaux διὰ τῆς βολταϊκῆς στήλης ἐξητάσθη, ἀνευρίσκεται ὡς ἑξῆς. Ὁ ἐκπνευόμενος ἀήρ διευθύνεται ἐν ὑετίνῳ ἀγγεῖῳ πλῆρει πιτάνου ὕδατος, ἐν τῷ συνάμα ἐρυθροῦς χάρτης τοῦ ἡλιοτροπίου εἰνεέντεθειμένῳ, ὅστις αἰεὶ ὑπὸ τῆς πιτάνου κινούμενος, καθίσταται πάλιν μᾶλλον ἐπὶ μᾶλλον ἐρυθροῦς, ὅσω μείζον ποσὸν ἀνθρακ. δξέος ἐν τῷ ἀγγεῖῳ ἀθροίζεται· συνίσταται δὲ κατὰ τὸν Heurtaux ὁ οὕτως ἀποσυντιθέμενος ἀήρ ἐξ 11 ὄγκ. (6. 8μ.) ἀνθρακικοῦ δξέος, καὶ 89 ὄγκ. (93. 2μ.) ἀζώτου, δξυγόνου καὶ ὀλοκληρίων ἐκλείποντος· καὶ ἄρα ὁ κατὰ τὴν ἀσθματικὸν παροξυσμὸν εἰσπνευσθεὶς ἀήρ, καίπερ ἐλάχιστος τὸ ποσόν, διὰ τὴν ἐντελῆ τοῦ δξυγόνου αὐτοῦ ἀπορρόφησιν, χρησιμεύει ἰκανῶς πρὸς τὴν τοῦ αἵματος δξείδωσιν. Ἡ τοῦ ἀσθματος δύσπνοια χαρακτηρίζεται ἰδιαζόντως διὰ τῆς μεγίστης τῶν βρόγχων στενώσεως καὶ τῆς προσηλαίας πρὸς εἰταγωγὴν μείζονος ποσοῦ ἀέρου· ἢ ὅταν ἐνεσπῆ, καὶ ὁμοιάζει μετὰ τῆς ὑπὸ τῶν ψευδομεμβρανῶν καὶ ξένων σωματίων ἐγγυνομένης· τούαντίον δὲ διακρίνεται ἐκ τῆς ὑπὸ φυματίων, ἡπατώσεως ἢ σταάσεως αἵματος ἐν τοῖς πνεύμοσιν (καρδ. νόσοι) ἐκδηλουμένης, διότι ἐν ταύτῃ ἢ τοῦ ἀέρος εἰσπνοὴ ἤμιστα παρεμποδίζεται, ἀλλὰ μόνον εἶνε ταχυτέρα καὶ βραχυτέρα, ἢ δὲ τῶν μυῶν ἐνέργεια οὐχὶ σπασμωδική.

Τὸ δὲ συμπτωματικὸν ἀθῆμα ἀπόλλυσι τὴν ἔντασιν αὐτοῦ, ὅση μὲν ἴσως αἱ ὀργανικαὶ ἀλλοιώσεις ἀναπτύσσονται, δι' ἃ καὶ ἐν γένει οἱ ἀσθματικοὶ παροξυσμοὶ εἶνε ἐντανώτεροι παρὰ νόσοις, αἵτινες βαθέως καὶ συχνὰ ἀναπνεύουσι· αὐξομένης δὲ τῆς ἡλικίας καθίσταται ἡσσαν ἔυτονοι, καὶ ἐξαλείφονται κατὰ μικρὰν ἐν τοῖς μεταξὺ διαστήμασιν, ἐν οἷς τότε, ἕνεκα τῶν ἐπιγενομένων ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων, καὶ δυσχερῆς ἀναπνοὴ ἐκδηλοῦται· ὁ δὲ σφυγμὸς, ὅστις ἐν ἀρχῇ εἶνε ἀδύνατος, περὶ τὸ τέλος τοῦ παροξυσμοῦ γίνεται συχνότερος καὶ ἰσχυρότερος, συχνὰ δὲ ἕνεκα πνευμονικῶν, καρδιακῶν καὶ ἀγγειωδῶν παθήσεων τροποποιεῖται, μάλιστα δὲ στιγμιαίως καὶ διαλείπει, ἀλλοτε ὅμως μένει πάντῃ φυσικός.

Κατὰ τὸν παροξυσμὸν συττέλλονται φύτει καὶ οἱ κοιλιακοὶ μῦς, δι' ἃ συχνὰ καὶ φύσαι καὶ κόπρανα ἐξωθεῖσθαι ἀλλὰ μόνον ἕνεκα τῆς ἰσχυρῆς συτολῆς, ἐξ οὗ καὶ ὁ πάγων οὐδύλω· ἀνακουρίζεται δι' αὐτῶν, καίπερ καὶ γαλῆς ἐκκρινομένης. Ἐὰ δὲ οὗρα εἰσι συχνὰ ἐν τῷ παροξυσμῷ ἀφθo-

να, ἐν τέλει δὲ τούτου μεγρωματισμένα καὶ πρβολωμένα· ἐνίοτε ὑπάρχει ἰσχυρὴ, ἀλλοτε δὲ στραγγουρὴ· παρκετανομένης δὲ τῆς νόσου, ἢ ἐν πῶ παροξυσμῷ ἀφθονίᾳ τῶν οὕρων ἐκλείπει, ἀλατούχων ἐν αὐτῷ (Floren) γινόμενων. Κατὰ τὸν Saller ἡ θερμοκρασία καταπίπτει ἐν ἀκμῇ καὶ παρκετασει τοῦ παροξυσμοῦ ἕνεκα τῆς ἀτελοῦς τοῦ αἵματος δξείδωσεως· καὶ πρῶτον μὲν ψύχονται τὰ ἄκρα, εἶτα δὲ καὶ πᾶν τὸ σῶμα. Κατὰ δὲ τὸν Broussou τούαντίον αὔξεται ἡ θερμοκρασία, ἢ ὅμως αὐτὸς τε καὶ ἀλλοιῶς πυρετώδους καταστάσεως ἐκγόνου θεωροῦσιν, ἀλλ' ὁ σφυγμὸς ἐν τούτοις σπανίως ὑπὲρ τὰς 90 σφυγμοὺς ἀφηνεῖται, καὶ ἡ θερμοκρασία εἶνε οὐχὶ ἀπανταχοῦ τοῦ σώματος διχιδδομένη, καθόσον οἱ βραχίονες εἰσιν ὡς τὰ πολλὰ ψυχροί, καὶ τὸ θερμότερον οὐδεμίαν ἀνύψωσιν αὐτῆς δείκνυσσι, μάλιστα δὲ ἐν τῷ στόματι καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ παροξυσμοῦ παρουσιάζει τούαντίον κατάθρασιν αὐτῆς (Theury). Αἱ ἐλούσικαι κενώσεις εἶτι, διακρῶνται τοῦ παροξυσμοῦ, 3 — 4 μᾶλλον ἀφθονοὶ πῶν ἀκουτίων (Theury).

Ὡς νευρικὸν δὲ σύμπτωμα παρετήρησεν ὁ Saller κνησμοὺν τινὰ ὑπὸ τῷ πωγώνιῳ, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς τῆς δυσπνοίας ἐκδηλούμενος, ἐνίοτε δὲ ὑπ' ὀμοίου ἐπὶ τοῦ στέρνου καὶ μεταξὺ τῶν ὀμοπλατῶν συνοδούμενος, συνεχῶς μέχρι τῆς ἀκμῆς τοῦ παροξυσμοῦ παρκετείνεται, καὶ ὁ ὅμοιος εἶνε σφύδρo-τερος εἰς μικροῦς παρκετομένους, τυχαίους ἢ εἰς τακτικῶς παροξυσμοὺς ἀλλ' εἶνε λίαν ἀνεπτυγμένος ἰδίως εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ πιώδους λεγομένου πυρετοῦ συνοδούμενον ἀθῆμα (ἴδε κατωτέρω). Ὅπως δὲ ἐν τῇ βρογχίτιδι πάρεστιν, ὀδύνη ὑπὸ τὸ στέρνον καὶ μεταξὺ τῶν ὀμοπλατῶν, οὕτως ἐν τῇ βρογχικῷ σπασμῷ ἐκδηλοῦται ὁ ἐν λόγῳ κνησμός, ὅστις ὑπὸ τῷ πωγώνιῳ παρκετείνεται μὲν τὸν αὐτὸν ἀντανακλήτικῶν χαρακτήρα καὶ τὴν αὐτὴν ἐξήγησιν, ἀλλ' ὁ λόγος τῆς ἐντοπίσεως αὐτῆς εἶνε εἰστέτι οὐχὶ σαφῶς ἐξηρηθωμένος. Κατὰ δὲ τὸν Theury ἐγγίνονται ἐνίοτε νευραλγικαὶ ὀδύνη, ἢ τοῦ ἡλίου (ulnus) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἰδιαζόντως δὲ κατὰ τὴν ἰνικήν χάρακα, ὡς καὶ κνησμοὺς κατὰ τὸ στέρνον καὶ τὴν λαίμυρον· ὁ δ' ἀσθματικὸς εἶνε μὲν πρὸς ἀπώλειαν τῆς ὑπομονῆς, ἀνευρίσκει ὅμως αἰετοποτε ἐν ἑαυτῷ μέσον τι παρηγορίας· καὶ εἶναι μὲν εὐερέθιτος ἐν τῷ παροξυσμῷ, ἀναλαμβάνει ὅμως ἐν τάχει εἶτα τὴν αὐτοῦ εὐθημερίαν· ὅταν δ' ὁ παροξυσμὸς κατὰ τι παραταθῆ, παρκετείνεται κεφαλαλγία καὶ φαντασιώδεις ἰδιοτροπικαὶ ἐνίοτε ἐκδηλοῦνται ἐμβροθεῖς φιλοσοφικαὶ ἰδέαι, οὐδὲν ἤττον ὅμως καὶ μελαγχολία, κ.τ.τ. (Theury).

Ἐὰ συμπτώματα ταῦτα αὐξονται βλάβηδον ἐπὶ 3 — 4 ὄρα, εἶτα δὲ ὑφρύνονται μεγάλως ὁ σφυγμὸς ἀναλαμβάνει τὸ φυτικὸν αὐτοῦ μέγεθος, ἢ ἀπόκορμψι γίνεται εὐκολωτέρα καὶ ἀφθονωτέρα, αἱ φύται κ.τ.λ. ἀποβάλλονται εὐχερῆστερον, ὁ ὕπνος ἐπανέρχεται, ἀλλ' ἡ διάθεσις μένει καὶ ἀπαταντὴν ἡμέραν οὐχὶ εὐχερῆστα, διότι ἐν τῇ προτεχῇ ἢ ἐν ταῖς προτεχῶς ἐλευθευμέναις νυξὶ συνήθως ἢ αὐτῇ σκηνῇ ἐπαναλαμβάνεται. Ἦν

τελευταίαν όμως της περιόδου αυτής νύκτα ο ύπνος είναι αισθητώς λυσιτελής και μάλλον ζωογόνης, ή κρίσις αποπερατωθεί, και μετ' αυτής (έν λίαν σπανίαις περιπτώσεσιν) ή όλη νόσος' αλλά συνήθως ο παροξυσμός επανέρχεται έν άριστο χρόνο, ένίοτε δέ παρατηρείται και ώρισμένος τις τύπος των υποτροπών, και συχνότατα μέν κατά 4ην έβδομάδα, προς τήν έκμήνιον και αλλορριδικόν βόθν άνάλογος, ή κατά μέν έβδομάδα (και δέ έκάστην παρασκευήν εις τινάς περιπτώσεις του Schonk), ή κατ' έτος έν τῷ δευτέρῳ ήμίται του Ιουνίου (έν περιπτώσει τινι του Theury). Η επάνοδος δέ ή πηγάζει έν περιοδικήσ αιτίαις, ή συνδέεται μετ' αυτής φυσικήσ ενεργείας σπουδαίης τινος λειτουργικήσ, ή έγκριται έν αυτήσ τῷ φύσει τῆσ νόσου (Morkel) ένίοτε δέ ήπρασμοί ζχει ό τύπος τῆσ του διαλείποντος πυρετού, και τότε τήν άθνημα άπασοθεύεται τῷ χρόσι θεϊκής κίνησ και κίνας, άλλ' ουχι άείησται φαίνεται δέ ότι ή συνήθεια και ή άνάμνησις έχουσι μέγιστην επιρροήν εις τήν του παροξυσμού υποτρόπην (Theury), έν γένει όμως παρατεταμένοι και ισχυροί παροξυσμοί έχουσι και μακράσ διάσεισεις, και καθίστανται έλαφρότεροι και συχνότεροι, όσφ μάλλον οι όργανικαι αλλοιώσεις υπερβάλλουσι.

Η δέ των παροξυσμών διάρεια διαφέρει μεγάλως από τινων της ώρας λεπτών μέχρι τινών ήμερών μετ' χρονίαν όμως διάρκειαν, έν βραχείω όργανικαί αλλοιώσεις συνυπόχωσιν, επιγίνεσται μαλασμός, έκτική κατάστασις, πάλλοι, κ. τ. τ., (ή τινες εις άνάστον καταλήγουσιν, όδιδε Troussseau διακρίνει τήν επάνοδον των παροξυσμών έν τῆσ υποτροπήσ και δέ οι μέν παροξυσμοί επέρχονται επί πολλάσ νύκτας διαδοχικώς ή άνά 2ην ή 3ην νύκτα, 3, 4, 5, 10, 20 και 30 ήμεροσ, ή δ' υποτροπή της προσβολήσ συμβαίνει μετ' 4 ή 5 έτη ή και κατ' έτος ή και έτι τάχιον, άλλ' ώσαυτοπολύ άνευ ώρισμένου τύπου και ώρισμένησ φανέρησ όλικήσ αιτίαισ κατά δέ τήν ήμέραν της περιόδου ο άσθματικός αλίσκεται εις ώρισμένησ ώρας, αιτίαισ σχεδόν ουδέποτε μεταβάλλονται, όστω π.χ. ή του Troussseau μήτηρ ήφίτατο τήν προσβολήν τήν 8ην ώραν της πρωίαισ βράπτησ δέ εις στρατιωτ. συντάγματοσ τήν 3ην ώραν μεσημέρι, και μάλιττα τάχτικώς ώσ έν διαλείποντι πυρετῷ (άλλ' ή θαική κίνησ ένταύθα ουδέλως ώφέλησε), συχνότερον επέρχονται οι προσβολαι κατά τήν νύκτα από της 10 — 11ης ώρας, ή δέ της κλίνησ κατάστασις και ή του σώματος θέσις σχεδόν ουδέμίαν επιρροήν έχουσι επί αυτών αυτόσ δέ ο Troussseau ήλίσκετο τήν 3ην ώραν μετ' ήμεροσ άκτιον. Κάτιοι δέ οι άσθματικοί ένκει τῆσ άνάγκησ προς είσιπνοήν και ήσροσ και ήσροσ άέρος έκτίθενται μάλλον έν τῷ χειμῶνι, συμβαίνουσι όμως και προσβολαι συχνότερον κατά τήν θερος, και δέ από του Μάιου μέχρι θέρου έτι συχνότερον ή κατά τούσ λοιπούσ μήνας, όμοίως δέ τήν άθνημα επικρατεί μάλλον εις τάσ έντέσ των τροπικών χωράσ ή εις τήσ εύκρατάσ και ψυχράσ, ένθ

ταύκντων έν ταισ πρώταισ και θωρακικαι νόσοι και κατάρροι εις σπάνιοι, των άσθματικών συχνότερον κατά τόν χειμῶνα ή κατά τήν θερος υπ' αυτών άλιγομένων, πλην περι τούτων εις τήν ειδικήν αιτιολογίαν.

Αιτιολογία. Ο Theury διακρίνει τήσ του άσθματος εις υγεινάσ, φυσιολογικασ και παθολογικασ. Τῷ χειμῶνι εις ταύτας άνήκει πρό πάντων ή άτμοσφαιρική κατάστασις' όστω κλίματα έν οισ ή θερμομετρική της άτμοσφαιράσ κατάστασις όξέως μεταβάλλεσται, προκαλοῦσι τήν άθνημα, π.χ. εις τάσ νήσοσ του Λογιπελάγουσ, εις τήν κάτω Σαζώνιαν, εις τήν Πολυνησίαν κ. ούκ, κ., άλλ' ώσ προς τούτο υπάρχουσι και διαφορικαι άτομικότητες, ώσ τινέσ μέν προσβάλλονται εις τινάσ χωράσ, εις άλλασ δέ ουχι (Trousseau) (α).

Τήν θερος εις τούσ άσθματικοσ ήσαν επιλαβεί, ή ο χειμῶν (Theury) εις θ όμως, ώσ ειρησται, ο Trousseau διαφωνεί ζηρόν ψυχροσ εις κατά τήν Theury ισχυρά του άθνημασ παραγωγόσ αιτία, ένθ κατά τόν Broussais τίθεται συνκμα και υγρασία. Κατά δέ τόν Haller και Nysten, διά τῆσ εισπνοήσ ψυχροῦ άέροσ ή ζωική θερμοκρασία άνυφοῦται, ένω κατά τόν Hoffmann ή ψύξις του θωρακ. τοιχώματοσ και ή ψυχρῶν υγρῶν πῶσι προκαλοῦσι συχνά άθνημα. Αι ψύξις εις τήν θερος κλίματα επιλαβεί,

(α) Νέοσ τις, έμποροσ, κάτοικοσ του St. Omer υφίστατο αυτόθι από του 18ου έτουσ της ήλικίασ αυτού άσθματικασ προσβολήσ ένω δ' έτη ύστεροσ μεταβίβησ ένκει υποθέσεων εις Λονδίον, και διαμείνας 2 έτη, ουδέμίαν ύπέστη άσθματικήν προσβολήν, κάτιοι άλλωσ ουδέλως εκήθετο της υγείασ αυτού, μάλιτα δέ και ρευματισμοί και κατάρροι, όστινας παροδικώς προσέβαλον αυτόν, λάθησαν έντελώς. Άμα τῆ επάνοδῶσ αυτού εις St. Omer, άνεφάνη ή νόσος εκ νέου, ήσισ κατά τήν κρουσ αυτόν επί 2 όλα έτη, ήνάγκασε τέλος αυτόν να μεταβή εις Παρισίουσ παρά τῷ Troussseau προς θεράπειαν. Καί όστος μέν δραστηρία θεράπεια χρησάμενοσ, κατέβαλε τήν νόσον, άλλ' ο νέοσ επανελθόν οικασ, πάλιν έάλω υπό τῆσ παθήσασ, δι' ήν, πρότραπίσ σπουδαίως παρά του Troussseau ίνα έγκαταλείψη τήν St. Omer, μετάβη εις Παρισίουσ όπου λάθη μέν έν βραχεί, άλλ' ήμα άφιθίει εις Βερσαλλίασ προσεβλήθη και πάλιν ώσ και εις τήν έαυτοῦ πατρίδα, δι' ό έγκαταλείψασ τέλος τήν St. Omer, μετάβη εις Λονδίον.

Αικηγόροσ τις εκ Παρισίων ήλπισετο υπό του άσθματοσ αυτού, όσκις μετέβαινε και έφ' όσον διεμην έν τῷ κτήρι αυτού έν Galinas, πράγμα όπερ κατ' έτος επραττεν (Trousseau).

Άνω νεοί, διδυμοί, άμφότεροί πλούσιοι ένοικιστάι, όμοίωσιν ουχι μόνον φυσιογνωμικώς, άλλλ και παθολογικώς, διότι, όταν θάτεροσ ή συνήθησ αυτῶ όρθολομίσωσ υπερροπίασεσ και ο έτεροσ προσεβλήθη υπό όμοίασ σπουδησασ, έν εύρίσκετο έκτόσ δέ τούτου ύφισταντο άμφότεροί άσθμα, άλλλ μόνον εις τινάσ μέρησ, ώσ π.χ. ήλίσσαντο υπ' αυτού έν Μασσαλία ουχι όμως και εις Τουλόνην.

Πλοίαρχοσ τις, όστις συνήθεισ μετέφερε guano εις Ευρώπην, έμνεσ πάντα έλεύθεροσ και υγιήσ εκ τῶ άσθματοσ αυτού, έφ' όσον εύρίσκετο υπό τήν επιρροήν της άτμοσφαιράσ των νήσοσ Linnha (όπου υπάρχει τή guano), και έντασ του πλοίου αυτού, όπερ ήν έξ' αυτού συμπληρωμένον (Morkel).

καθόσον εις ψυχρά προφιλάσσειται τις ὡς τὰ πολλά κέλλιον (Frank) καὶ τ' αὐτῶν. Πρὸς αὐτὸν ἀποσφαιρικός ἀήρ (καὶ δὴ ἐν ὑψηλοῖς ὄρεσιν) εἶνε τοῖς ἀσθματικοῖς ἐπιβλαβής, δι' ἣ ἐπιζητοῦσι τὰς κοιλάδας. Ἐν δὲ μεγάλαις πόλεσι τινὲς μὲν ἔχουσιν οὐχὶ κελῶς, ἀλλοὶ δὲ τοῦνκντίον διάγουσιν ἐν αὐταῖς κέλλιον, ἐξ ὧν καὶ ἀριδῆλως κκτάρκινεται, ὅτι ἡ τῶν χωρῶν μεταλλοχρῆσὶς παρὰ τοῖς ἀσθματικοῖς εἶνε ἀντικείμενον λίαν δυσχερὲς εἰς τὸν γνωμοδοτήσαντα ἰατρόν· ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὴν αἰκίαν φαίνονται ἰκανῆν ἐπιρροὴν ἔχοντα· τὰ δὲ τοῦ ἀέρος βεβύμικτα τινὰς μὲν ὠφελουσίην, ἀλλοὶ δὲ εἰσι δυσάρεστα. Κατὰ τὸν Viciat-Maitai-Mairais ὅπως μεζόν ὄζονίου ποσὸν ἐμπεριέχει ὁ ἀήρ, τότε ἦσαν ὠφελεῖ τοὺς ἀσθματικούς, διότι ἐρεθίζων τοῦ βρογχίου, προκαλεῖ ἀνακλυστικῶς σπασμὸν εἰς τὰς κυκλοτρεφεῖς αὐτῶν ἰσκιῶν. Τῶν δὲ ἀνέμων αἱ ὑγροὶ ἐπενεργούσιν ἀεὶ ὡς νοσηραὶ αἰτίαι, ἀλλὰ καὶ οἱ ζηροὶ καὶ ὄρητικοὶ εἰσὶν ἐπιβλαβεῖς, ἐμυῖως δὲ καὶ ἡ ἐλαία, τρυφεῖ τοῦ βροχμέτρου κατὰ πτωσίαι, νιφετοὶ καὶ χιόνες, ἀνατολικαὶ καὶ βόρειοι ἀνέμοι. Ἀλλ' ἡ ἐκ τρυφερῶν ἡλικίας εἰς τινὰς κλιματικὰς καστάσεις συνήθειαι συντελεῖ μεγάλως εἰς προφυλακίην, ἐνῶ τοῦνκντίον ἡ μεταβολὴ αὐτῆς εἶνε ἐπιβλαβής.

Κοινῶς δὲ θεωρεῖται ὡς προδιαθέτουσα αἰτία ἡ νύξ, ἀλλὰ πολλοὶ ἀλλοιοῦνται μᾶλλον ἐνεκα τοῦ τεχνήτου καὶ μὴ ἰκανοῦ ἐκ τῶν λύχνων φωτός, πρᾶγμα ὅπερ ὁ μὲν Thury θεωρεῖ ὡς ἀνεξήγητον, ὁ δὲ Saller ἀγωνίζεται ἵνα ἐξηγήσῃ. Πως αὐτὸ λέγων «Τὸ ἀσθμα προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ὕπνου, διότι ὁ τῶν βρογχικῶν σωληνικῶν σπασμὸς γεννᾶται εὐκαλλώτερον κατὰ τὴν ἐν ὕπνῳ ἀνασθητικῆν τοῦ ἀρρώστου κατὰστασιν ἢ κατὰ τὴν ἐγρηγόρτιν, ἐν ἣ τὰ τελεσθητικὰ καὶ ἡ θέλησις ἰσχυρῶς τὴν διάνοιν ἀποκαλοῦσιν· αὕτη δὲ ἡ τοῦ ὕπνου ἐπενέργεια στήριζεται εἰς πρόκλησιν ἀνασθητικῆς τίνος πᾶν δειπτικῶν πνευμονικῶν μερῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐντασιν τῆς ἀνακλυστικῆς ἐνεργείας, καθόσον, τῆς λειτουργίας τῶν εἰς τὴν θέλησιν ὑποκειμένων μυῶν πυρρομεγῆς, μᾶλλον ἐκείνης ἢ τῶν μὴ εἰς αὐτὴν ὑποκειμένων καθύστεται.» (α). Πάν· ὅ, τι ἐν τῇ αἰτίας τῆς ἀνακλυστικῆς ἐνεργείας, αὐξάνει ὡσαύτως καὶ τὴν τῶν ἀνακλυστικῶν ἐρεθίζόντων μέσων, καθόσον, τῶν ἀσθματικῶν φαινομένων σχεδὸν ἀεὶ ἐκ τῆς διεγερτικοκινήτικῆς δυνάμεως (excitomotrice) προκλύθησιν, αἱ προκαλοῦσαι αὐτὰ αἰτίαι ἐπενεργούσιν ἀνακλυστικῶς, καὶ αἱ διεγερτικαὶ ἐρεθίζουσαι αὐτὰ αἰτίαι ἐπενεργούσιν ἀνακλυστικῶς, καὶ αἱ διεγερτικαὶ ἐρεθίζουσαι αὐτὰ αἰτίαι ἐπενεργούσιν ἀνακλυστικῶς, καὶ αἱ διεγερτικαὶ ἐρεθίζουσαι αὐτὰ αἰτίαι ἐπενεργούσιν ἀνακλυστικῶς, καὶ αἱ διεγερτικαὶ ἐρεθίζουσαι αὐτὰ αἰτίαι ἐπενεργούσιν ἀνακλυστικῶς.

(α) Ἐάν τις ἀσθματικός ἐπὶ ἀνακλιντρον οὕτω καθέξῃται, ὥστε νὰ πιέζονται τὰ ἰσχυαδικὰ νεύρα, ἐφ' ὅσον μὲν ἐγρηγορεῖ μένουσι τὰ σπλάγη ἀκίνητα, ἀλλ' ἄμα ἐπέλθῃ ὕπνος, φέρονται κινούμενα καὶ ὑπάσχην ἀνεγείρεται, ἐνῶ οὐδὲν τοιοῦτον συμβαίνει, ἐάν τις καθήμενος οὐδὲως τὰ νεύρα πιέξῃ.

Ἀρρωστος τις, βαρύνει τινα γόσον τῆς μηρικῆς ἀρθρώσεως ὑπιστάμενος, ἢ ἰσχυρῶς, εὐθὺς ἄμα ὑπνωττεν, ὑπὸ ὀπισθοτόνου, ὅστις ἐξέλιπεν ἄμα τῆ ἐγέρσει αὐτοῦ, ἐκ νέου ἐν τῷ ὑπνώττειν ἐπενερχόμενος (Morkal).

ομοὶ προσκτώμεται μείζονα ἰσχύον καὶ ὕπνον ἢ ἐν ἐγρηγόρσει. Οὕτω π.χ. ὑπερπλήρωσις τοῦ στομάχου οὐδὲν ἐπιφέρει τῷ ἀσθματικῷ γρηγοροῦντι, ἀλλὰ μετὰ 1—2 ὥρας ἐν ὕπνῳ ὁ παροξυσμὸς εἰσβάλλει, μάλιστα δὲ καὶ ἀπλοῦς νυσταγμὸς δύναται νὰ προδιαθέσῃ εἰς αὐτόν. Ὁ συνήθως μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπενερχόμενος νυσταγμὸς συνοδεύεται παρὰ τοῖς ἀσθματικοῖς ὑπὸ δυσφορίας καὶ ἀδρανείας τῆς ἀναπνοῆς, ἔτινα εἰς ἐντελῆ παροξυσμὸν ν' ἀναπτυχθῶσι δύναται, ἐάν ὁ πάσχων πρὸς ἀποφυγὴν μὴ ἐγρηγορῇ, καὶ μὴ ἰκανῶς τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἀλλοσε ἀπασχολῇ. Ἐκ τούτου δὲ συμβαίνει, ὥστε ἀσθματικοὶ ἐκτὸς τῆς οἰκίας βράδιον καὶ ἀφθονίως δεῖπνουσιν, οὐδεμίαν βλάβην ὑφίστανται, ἐφ' ὃ αὐτὸ κατ' οἶκον πράττοντες, ἀεὶ ποτε ὑπόκεινται εἰς πιθανὴν τινὰ προσβολὴν, διότι ἐν οἴκῳ ἐκλείπει αὐτοῖς ἡ διέγερσις, ἥτις ἐν συμποσίῳ καὶ τὰς ζωϊκὰς καὶ τὰς ψυχικὰς δυνάμεις ἐγρηγόρους τηρεῖ καὶ ἡ λυσιτελής δὲ τοῦ φόβου, ὡς καὶ ἄλλων ψυχικῶν συγκινήσεων, ἐπιρροὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξηγοῦνται. Κατὰ τὸν Thury παρὰ τινιν ἀσθματικοῖς ἔχει ἐπιρροὴν ἡ νέα καὶ πλησιερῆς σελήνη, ὡς καὶ αἱ ἐκλείψεις, ἢ προσβάλλονται ἐν τῇ αὐξήσει αὐτῆς ἀσθματικὸς ἢ εἰς προερχόμενον ἐκείνην ἡμερῆς (Holian).

(ἀκολουθεῖ)

Θεραπεία τῆς βλεννορροίας δι' ἐγγύσεων θερμοῦ ὕδατος. — Περὶ ἐφαρμογῆς τῆς θεραπευτικῆς ταύτης ἀγωγῆς ὁ Curtis ἐπενήσθη τὸν ἐξῆς τρόπον. Ἀναρτᾷ εἰς τὴν ὄρησιν τοῦ δωματίου δοχεῖον ἐκ κασιτέρου πλήρες ὕδατος θερμαινόμενον διὰ τῆς φλογὸς τοῦ ολιγοπνεύμκτου κάτωθεν τεθειμένης καὶ φέρον σωλήνα ἐλαστικὸν μετὰ στρόφιγγος, εὐοδιάζει ἐν τῇ οὐρήθρᾳ τοῦ πάσχοντος ἀγγλικὸν εὐλύγιτον καθετήρα, ὑπὲρ ὁ. δ. ὄπον· δακτύλου μακρὰν τοῦ προστάτου, προσαρμόζει τὸν ἐλαστικὸν σωλήνα εἰς τὸν καθετήρα καὶ διοχετεύει οὕτω τὸ καταλλήλως θερμὸν ὕδωρ εἰς ποσότητα πολλῶν λίτρων ἐν τῇ οὐρήθρᾳ. Μετὰ τὴν διὰ τοῦ ὕδατος τούτου ἐγγύσιν ἐγγέει διὰ τοῦ αὐτοῦ καθετήρος καὶ θερμὸν στιπτικὸν ὑγρὸν κατὰ τὴν ἐξῆς σύστασιν.

Rp. Tamin. Pur. aa Ser. 2.
Iodoform. in
Glycerin. Uñc. 1.
Aq. destillat. ʒ. ʒ.

M. D.
Αἱ ἐγγύσεις αὗται ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἐπαναλαμβάνονται μετὰ 12 ἢ 24 ὥρας. Διὰ τῆς θεραπευτικῆς ταύτης ἀγωγῆς τάχιστα

μεταβάλλεται ἡ φύσις τοῦ ἐκρέοντος βλενωρροϊκοῦ ὑγροῦ καὶ συντέμνεται κατὰ τὰ δύο τρίτα ἢ διὰ τρεῖς τῆς νόσου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ.

Ἐγγράφαι συνδρομητῶν εἰς τὸν Γαλλὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει γίνονται κατὰ τῷ κ. **ΗΡ. Φ. Βασιλειάδῃ**, διευθυντῇ τοῦ Γραφείου τοῦ Διαβιβῶς τύπου. Ἐπίσης ἐν τῷ Γραφείῳ ταῦτα ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς πᾶν περιοδικὸν ἢ ἡμερησίᾳ ἐξ Ἑλλάδος καὶ Ἑυρώπης καὶ προμηθεύονται αἱ βουλούμενοι παντὸς εἶδους ἐπιστημονικὰ βιβλία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

SIROP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέῳ Ἰόρκῳ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ
JAMES FELLOWS.

Τὸ πρὸς οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει τὰ κύριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλσιον καὶ Τέτανον Ὁξειδωμένας ἑνώσεις, Σιδήρον καὶ Μαγγανήσιον. Φοσφῶρον, Κινηνὴν καὶ Στρώγγιλην. Καὶ τὸ ζωικὸν ὀσμωτικῶδες συστατικόν, τὸν Φόσφορον. Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τῆν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στρώχχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κῆκρον ἀπὸ τῆς παρασκευασμένης αὐτοῦ χρήσεως. Ἐνεργάλην ἐκτήσατο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ ἀνύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίας βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναγνωστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχὶ ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτεαὶ εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ αἱ περιττώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐνευρώσεως τόνουσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μέλας ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, βυθιάζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρίλης παθήσεως.

Ἐκάστη φύλλα περιέχει 8 οὐγκίας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις. Ἐδρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὠρισταὶ μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

FATA L. ROSSENTHAL

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Ἀδελφῆ ἐν Jena (Γερμανία)

ΠΟ R. SLUTZ

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νοσοῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδόλω; διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ υγρῶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέρτηται γεῦσιν λίαν εὐάριστον ὀπποῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺ μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ συγγράμματι *Sammelring, klinischer Vorträge* ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικῶς *Gesundheit* ἀρ. 14. 1882, καὶ *Wiener Medicinal Presse* ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Γερμάκη. Ὁδ. Μόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιεῖαν. *Διαλαμβάνουσα* τὰς ἀπαραίτητας φαρμακοποιεῖαν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακείων συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρασιῶν. Τοξικολογίαν ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνηνεύειν τὰ δηλητήρια. Φαρμακιοτεχνικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποιεῖαν κτηνιατρικῆς, δημοιοκλητικῆς. Θεραπευτικὸν ἐγκόλιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα, γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν. **ΥΠΟ DORVAULD.**

Ἐκδοσις 10η ἐντελῶς ἀνάσκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχῆμα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐντὶ ὀνοματολογίαι. Ἐδρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαλλὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινυκοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς **EASTERN AGENCY** Karakouy Deirliou Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικόν. ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἵποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἵδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσίδη. — Ἀντιδότην κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτινῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων, εὑρίσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

Παροράματα εἰς τὴν διατριβὴν Χ. Κορούλου.

Σελ. 258	στίχ. 14	ἀντὶ τὸν ἐμὸν ἔρανον ὅπως γρ. τὸν ἐμὸν ἔρανον εὐχόμενος θῶαι
» 259	» 33	» τὸν βίον
» 259	» 37	» Ὁ Νικόλας Α., ὡς
» 260	» 26	» ἰατρικῆς πείρας
» 261	» 5	» διαιτίας
»	» 8	» ἐνθα ὑπάρχουσιν

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

A. A. Γεωργαντά. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμος Α'. Ἀθήναι 1885. Τιμὴ τοῦ βίου συγγράμματος Δρ. 32 πληρωτέαι ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. εὑρίσκειται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκι—Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τὰ πρῆσθησαι.

Publications du Progrès médical, Paris. 14. Rue de Carmes.
DE L'ANHASIE

et de ses diverses formes
par L. DE BERNARD.
Un volume in. 8° de 271 pages, avec 32 figures.— Prix 4 fr.

D'ESPINE ET PICOT. — Πρακτικὸν ἐγχειρίδιον τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν. — Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ **Κ. Κουριαζέδου** μετὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν καὶ πλήρους θεραπευτικοῦ ἐγχολληθῆν ἐν τέλει τοῦ συγγράμματος. — Τιμὴ τοῦ βίου συγγράμματος Δρ. 16.